

[Landbrugsministeren.]

sager, ikke er opfundet af mig; det er den fortolkning, som har været lagt til grund under de skiftende landbrugsministre, og det er den fortolkning, som jeg prøvede på at få indsat i loven ved mit oprindelige forslag. Betydningen af, at administrationen har en fast rettesnor for sine dispositioner, synes jeg må være temmelig indlysende på et område som dette, hvor der er fastsat korte og stramme frister for administrationens afgørelse af de enkelte tilfælde. Det er da klart, at en retssag om overtagelse af en ejendom vil være stærkt hemmende for jordlovsudvalgets dispositionsmuligheder.

Arveerhvervelsen mod delvis vederlag forekommer ganske vist sjældent udenfor den undtagne familiekreds, og det bidrag til fremskaffelse af tillægsjord, som kan opnås ved forkøbsrettens anvendelse i sådanne tilfælde, er sikkert meget begrænset, men der har altså været forskellige opfattelser af lovens bestemmelser på dette område, og jeg mente derfor, at det både af hensyn til ejerne og administrationen var nødvendigt at nå frem til en klar afgørelse af disse omtvistede spørgsmål. Jeg synes, at en afgørelse her ad lovgivningens vej måtte være bedre end at udskyde spørgsmålet til retsafgørelse. Det ærede medlem hr. Tesdorpf mente, at når nu forslaget var ført tilbage til det hidtil gældende, betød det, at tinget havde givet det ærede medlem ret i den fortolkning, han havde anlagt. Jeg tror ikke, jeg kan love det ærede medlem mere, end at den fortolkning, som man hidtil har anvendt, også vil blive anvendt i fremtiden, og opstår der tvivl, må det blive en retsafgørelse, der bestemmer, hvorledes loven skal forstås.

Jeg vil til slut gøre en bemærkning vedrørende de ændringsforslag, jeg har stillet, og hvorved den udvidelse af statens forkøbsret, som jeg oprindelig havde foreslået, nu indskrænkes meget betydeligt — det gælder ikke mindst med hensyn til de begrænsninger, som jeg havde foreslået ved familieoverdragelse. Lovforslaget gik oprindelig ud på, at forældres, søskendes og søskendebørns undtagelsesstilling skulle vige i tilfælde, hvor der var behov for tillægsjord. Efter ændringsforslaget bliver det kun søskendebørn og andre pårørende med lige så fjern tilknytning til den hidtidige ejer

gennem svogerskab eller adoptionsforhold, der skal respektere statens forkøbsret, når der er brug for tillægsjord. Det er med beklagelse, at jeg må erkende, at jeg med det forslag, som jeg oprindelig havde stillet, og som jeg syntes var meget mådeholdent, alligevel var altfor optimistisk. Jeg havde troet, at det var muligt at komme i realitetsdrøftelse med venstre om dette spørgsmål; for man kan jo ikke sige, at søskendebørn har direkte tilknytning til ejendommen, og i praksis vil det næsten altid forme sig på den måde, at man får en forhandling med vedkommende og derved får mulighed for at skaffe de ejendomme med de små arealer, der ligger som naboer til den store ejendom, den nødvendige tillægsjord. Jeg havde foreslået, at der skulle være mulighed for at købe ejendommen tilbage igen, hvis man ønskede det, når tillægsgjorden var fraskilt. Dette forslag er nu gået ud, og det må for fremtiden blive administrationens sag at bestemme, hvordan disse forhold skal ordnes. Jeg går ud fra, at det vil være på dette område, som det hidtil har været, at statens jordlovsudvalg vil tage rimelige hensyn til disse slægtninge, når der er tale om at forhandle sig tilrette med hensyn til fraskillelse af tillægsjord og eventuelt tilbagekøb af disse ejendomme.

Ja, med disse bemærkninger takker jeg udvalgets flertal for indstillingen om lovforslagets gennemførelse. De ændringsforslag, der er stillet, forstår jeg, at venstre for en væsentlig dels vedkommende kan give tilslutning til, og det takker jeg for. Jeg vil nødig tro, at dette, at der har været uoverensstemmelse på et så begrænset område som det, der her er tale om, skulle danne præcedens for, at det ikke i fremtiden skulle være muligt at opnå saglig forhandling med de forskellige partier her i folketinget, når det drejer sig om realiteter indenfor udstykningspolitikken.

Ordføreren (Chr. Rasmussen): Jeg skal ikke forlænge diskussionen mange minutter, men jeg vil dog gerne have lov til at sige, at de røster, der lød fra det ærede medlem hr. Sønderup og det ærede medlem hr. Tesdorpf, har vi hørt gang på gang, såsnart der har været tale om jordlove og udstykning. Man ønsker i disse kredse at bevare den præferencestilling, som det lidt større landbrug